

### Sprawozdanie z prac w Papieskim Instytucie Studiów Kościelnych (2015)

W ramach pomocy instytucjom polonijnym z ramienia Naczelnej Dyrekcji Archiwów Państwowych w Warszawie w dniach od 3 do 17 października 2015 r. przebywałam, wraz z dr Lidią Potykanowicz-Sudą z Archiwum Państwowego w Gdańsku w Papieskim Instytucie Studiów Kościelnych w Rzymie.

Celem pobytu było kontynuowanie porządkowania i zabezpieczania zbiorów w instytucjach polonijnych. W jego trakcie uporządkowano, wydzielony w poprzednim roku, w całości mierzący 0,40 mb zespół Spuścizna Stanisława Kościalkowskiego. W wyniku prac sporządzono inwentarz liczący 50 jednostek archiwalnych, które wpisano również do bazy IZA (wersja 6.0). Ponadto uzupełniono bazę Sezam dla powyższego zespołu.

Wspomniana Spuścizna zachowała się w formie fragmentarycznej. Przeważa w niej korespondencja przychodząca do S. Kościalkowskiego, która stanowi najcenniejszą jej część. W związku z tym do korespondencji sporządzono dodatkowo indeks alfabetyczny. Uporządkowane archiwalia umieszczono w opakowaniach ochronnych i osygnowano.

Twórca Spuścizny profesor Stanisław Kościalkowski (1881–1960) był profesorem Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie, wybitnym historykiem i badaczem dziejów Litwy. Urodził się w Grodnie, studiował na Cesarskim Uniwersytecie Warszawskim i Uniwersytecie Jagiellońskim. Od 1919 r. związany był z Uniwersytetem Wileńskim, gdzie w 1935 r. został profesorem zwyczajnym. W 1941 r. został aresztowany i wywieziony do obozu na Uralu, w 1942 r. wraz z armią Andersa dotarł do Iranu, gdzie prowadził ożywioną działalność kulturalną i wydawniczą. Był współtwórcą Towarzystwa Studiów Irańskich. W 1945 r. przeniósł się do Bejrutu, tworząc Polski Instytut Studiów Bliskiego Wschodu (później Instytut Polski w Bejrucie) z dwuletnim Studium Polonistycznym. W trakcie pobytu na Bliskim Wschodzie S. Kościalkowski prowadził badania nad historią stosunków polsko-irańskich oraz polsko-libańskich i syryjskich. W 1950 r. wyjechał do Anglii, gdzie wykładał m.in. na Polskim Uniwersytecie w Londynie. Był również współpracownikiem paryskiej „Kultury”.

*Mariola Szaleniec  
Archiwum Narodowe w Krakowie*